

Ζώντας μια Ευσεβή Ζωή

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Πρμ 29:18α, 23:23, 20:27, 4:23, 10:12β, 17:9

I. «Όπου δεν υπάρχει όραση, ο λαός διαφθείρεται»—Πρμ 29:18α:

- A. Στην Αγία Γραφή η λέξη «όραμα» υποδηλώνει μια εξαιρετική οπτασία. Αναφέρεται σε ένα ιδιαίτερο είδος όρασης—μια ένδοξη, εσωτερική όραση—και στο πνευματικό τοπίο που βλέπουμε από τον Θεό—Ιεζ 1:1, 4-28, Δν 7:1, 9-10, 13-14.
- B. Προκειμένου να έχουμε ένα όραμα, χρειάζεται να έχουμε αποκάλυψη, φως και όραση—Εφ 1:17-18α.
- Γ. Το ουράνιο όραμα μας κυβερνάει, μας περιορίζει, μας ελέγχει, μας κατευθύνει, μας διαφυλάσσει, μας αλλάζει ριζικά, μας κρατάει στη γνήσια ενότητα, και μας δίνει την παρηγορία να προχωράμε—Πρμ 29:18α.
- Δ. Όταν βλέπουμε αυτό το όραμα, ολόκληρη η εσωτερική μας ύπαρξη στρέφεται προς τα μέσα, και αλλάζουμε στη σκέψη, την αντίληψη και τη στάση μας.
- Ε. Το ουράνιο όραμα μας παρακινεί, μας ενεργοποιεί, μας κρατάει, μας δίνει επιμονή, μας φέρνει στην παρούσα κίνηση του Κυρίου, και κάνει τη ζωή μας να είναι γεμάτη με νόημα και σκοπό—Εβρ 1:8, 12:1-2, Εφ 3:11, Β' Τιμ 1:9, 3:10, Απ 1:9, 3:10.
- ΣΤ. Ο καθένας που υπηρετεί τον Κύριο πρέπει να είναι άνθρωπος με όραμα. Το εσωτερικό όραμα αλλάζει ριζικά τον τρόπο με τον οποίον υπηρετούμε τον Κύριο—Πραξ 26:13-19, Ρωμ 1:9.
- Ζ. Κάτω από το ουράνιο όραμα κατευθυνόμαστε προς τον προορισμό του Θεού, και η ζωή μας ελέγχεται σύμφωνα με την οικονομία του Θεού—Φιλ 3:13-14, Α' Τιμ 1:4.
- Η. Το κυρίαρχο όραμα της Αγίας Γραφής είναι ότι ο Τριαδικός Θεός κατεργάζεται τον εαυτό Του στον εκλεκτό και λυτρωμένο λαό Του, ώστε να διαποτίζει ολόκληρη την ύπαρξή τους με τη Θεία Τριάδα για την παραγωγή και την οικοδόμηση του Σώματος του Χριστού, που ολοκληρώνεται στη Νέα Ιερουσαλήμ—Εφ 4:4-6, Απ 21:2, 9-10.

II. «Αγόραζε την αλήθεια, και να μη την πουλάς»—Πρμ 23:23α:

- A. Η αλήθεια είναι κάτι που πρέπει να αγοράζουμε, κάτι που έχει τίμημα—Πρμ 23:23α:
 - 1. Το να αγοράζουμε απαιτεί να πληρώνουμε το τίμημα.
 - 2. Αν θέλουμε να ευαρεστούμε τον Κύριο και να υπερασπιζόμαστε την αλήθεια, πρέπει να πληρώσουμε το τίμημα—βλ. Απ 3:18.
 - 3. Αν η καρδιά μας είναι έτοιμη να λάβει την αγάπη της αλήθειας και να αγοράσει την αλήθεια με κάθε τίμημα, θα ευλογηθούμε—Β' Θεο 2:10-11, Πρμ 23:23.
- B. Η θεία αλήθεια είναι απόλυτη. Πρέπει να είμαστε απόλυτοι για την αλήθεια, και να διατηρούμε το απόλυτο της αλήθειας—Ιω 14:6, 18:37, Γ' Ιω 3-4, 8:
 - 1. Το να είμαστε απόλυτοι για την αλήθεια σημαίνει να βάζουμε τα συναισθήματα στην άκρη, να αγνοούμε τις προσωπικές σχέσεις, και να μην υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας—Μτ 16:24-25, Α' Πε 1:22.
 - 2. Η αλήθεια είναι το μοναδικό πρότυπο, και πρέπει να στεκόμαστε στην πλευρά της αλήθειας για να αντιστεκόμαστε στον εαυτό μας. Θα μπορούμε να διατηρούμε το απόλυτο της αλήθειας μόνο όταν απαλλαχτούμε από τον εαυτό μας—Ιω 8:32, Β' Ιω 2, Γ' Ιω 3-4.
 - 3. Πρέπει να τιμούμε την αλήθεια του Θεού, να λαμβάνουμε την οδό της αλήθειας, και να μην συμβιβάζουμε την αλήθεια με κανέναν τρόπο—Β' Πε 2:2.
- Γ. Για την ολοκλήρωση της θείας οικονομίας, χρειάζεται να είμαστε απόλυτοι για την παρούσα αλήθεια—Β' Πε 1:12:
 - 1. Η παρούσα αλήθεια είναι η αλήθεια που είναι παρούσα με τους πιστούς. Την έχουν ήδη λάβει και τώρα την κατέχουν—Β' Πε 1:12.

2. Η παρούσα αλήθεια συμπεριλαμβάνει την αποκάλυψη σχετικά με την αιώνια οικονομία του Θεού (Εφ 1:10, 3:9), τη Θεία Τριάδα (Β' Κορ 13:13, Απ 1:4-5), το πρόσωπο και το έργο του Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα (Κολ 2:9, 16-17, 3:11), το ολοκληρωμένο ζωοποιό Πνεύμα (Ιω 7:39, Α' Κορ 15:45β, Απ 22:17), την αιώνια ζωή του Θεού (Ιω 3:15-16), την εκκλησία, που είναι το Σώμα του Χριστού (Εφ 1:22-23), και τη Νέα Ιερουσαλήμ (Απ 21:2, 10-11).
3. Η παρούσα αλήθεια συμπεριλαμβάνει το αποκορύφωμα της θείας αποκάλυψης—την αποκάλυψη ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να γίνει Θεός στη ζωή και τη φύση, αλλά όχι στην Θεότητα. Αυτό παράγει και οικοδομεί το οργανικό Σώμα του Χριστού για την εκπλήρωση της οικονομίας του Θεού, που θα βάλει τέλος σε αυτόν τον αιώνα και θα φέρει τον Χριστό για να καθιερώσει τη βασιλεία Του—Ιω 1:12-14, Α' Ιω 3:1-2, Ρωμ 8:3, 1:3-4, 12:4-5 Απ 11:15.

III. «Λύχνος του Κυρίου είναι το πνεύμα τού ανθρώπου, το οποίο διερευνά όλα τα ενδόμυχα της καρδιάς»—Πρμ 20:27:

- A. Το πνεύμα του ανθρώπου είναι ο λύχνος του Κυρίου μέσα στον άνθρωπο—Μτ 25:1:
 1. Το φως που λάμπει μέσα στο αναγεννημένο πνεύμα του ανθρώπου είναι ο ίδιος ο Θεός—Α' Ιω 1:5.
 2. Όπως ο λύχνος περιέχει και εκφράζει το φως, έτσι και το πνεύμα του ανθρώπου δημιουργήθηκε για να περιέχει και να εκφράζει τον Θεό.
 3. Προκειμένου να λάμπει το θείο φως στα ενδόμυχα μέρη του ανθρώπου, το Πνεύμα του Θεού σαν το λάδι πρέπει να διαποτίζει το ανθρώπινο πνεύμα σαν το φτιλί (να αναμιγνύεται με αυτό), για να «καίει» μαζί με το ανθρώπινο πνεύμα—Ρωμ 8:16, 12:11.
 4. Αν ανταποκριθούμε στη λάμψη του πνεύματος, θα περπατάμε σύμφωνα με το πνεύμα—Ρωμ 8:4.
- B. Το Πνεύμα του Θεού είναι επίσης ένας λύχνος, έχοντας επιταπλάσια ένταση στη λάμψη Του—Απ 4:5:
 1. Το αναγεννημένο πνεύμα μας είναι λύχνος, μέσα στο οποίο ενοικεί το Πνεύμα του Θεού, που είναι επίσης λύχνος.
 2. Το πνεύμα του ανθρώπου και το πνεύμα του Θεού είναι λυχνίες. Μαζί διαφωτίζουν τα ενδόμυχα μέρη—Πρμ 20:27, Απ 4:5.
 3. Το πνεύμα θέλει να διαφωτίζει κάθε μέρος της ψυχής μας.
- Γ. Όταν εξασκούμε το πνεύμα μας για να προσευχηθούμε σωστά, υπάρχει ένας λύχνος που λάμπει—Εφ 6:18, 1:17-18, 5:8-9:
 1. Καθώς προσευχόμαστε, το πνεύμα μας λειτουργεί σαν ένας φωτεινός λύχνος που διερευνά όλα τα μέρη της ψυχής—Πρμ 20:27.
 2. Όσο περισσότερο εξασκούμε το πνεύμα μας στην προσευχή, τόσο περισσότερο διαφωτιζόμαστε—Β' Κορ 4:6:
 - α. Ο λύχνος μπορεί να λάμπει στις σκέψεις, τα συναισθήματα και τη θέλησή μας.
 - β. Τα ενδόμυχα μέρη μας θα διερευνηθούν διεξοδικά από τον Κύριο—Ψλ 139:23-24.
 3. Μετά από μία τέτοια ώρα προσευχής, θα νιώθουμε ότι έχουμε φωτεινότητα και διαφάνεια, θα είμαστε γεμάτοι από τον Θεό—Εφ 5:8-9.

IV. «Με κάθε φύλαξη φύλαγε την καρδιά σου· επειδή, απ' αυτή προέρχονται οι εκβάσεις τής ζωής»—Πρμ 4:23:

- A. Η ψυχή είναι το ίδιο το πρόσωπο του ανθρώπου, ενώ η καρδιά είναι το πρόσωπο εν δράσει—Λκ 1:66, 2:19, 51, Πραξ 11:23, Εφ 3:17, Α' Θεο 3:13:
 1. Υπάρχει κάτι στην εσωτερική μας ύπαρξη που μας αντιπροσωπεύει. Αυτός ο αντιπρόσωπος είναι η καρδιά μας—Λκ 6:45, Ιω 16:22, Β' Κορ 3:16.

2. Η σχέση που έχουμε με τον Θεό εξαρτάται πρώτα από την καρδιά μας, επειδή, η καρδιά είναι το όργανο δια του οποίου εκφράζουμε τον εαυτό μας και αποφασίζουμε να δεχθούμε ή να απαρνηθούμε κάτι—Πραξ 8:37, Ρωμ 10:9-10.
 3. Παρόλο που το πνεύμα μας είναι αγνό, αυτό που εκφράζεται απ' το πνεύμα μας εξαρτάται απ' την καρδιά μας—Α' Θεσ 2:17, 3:5.
- Β.** Η καρδιά μας είναι η είσοδος και η έξοδος σε όλη την ύπαρξή μας—Μτ 13:19, 15:18-19:
1. Μέσω της καρδιάς μας εκδηλώνεται η αληθινή μας ύπαρξη επειδή η κίνηση της ύπαρξής μας πραγματοποιείται μέσω της καρδιάς μας—Λκ 6:45.
 2. Το πνεύμα μας είναι η πηγή της ύπαρξής μας, αλλά η καρδιά μας είναι η διόδος, η είσοδος και η έξοδος, μέσω της οποίας κινείται η ύπαρξή μας—Μτ 12:34-35.
 3. Προκειμένου να γίνουμε σωστοί Χριστιανοί, χρειάζεται να εξασκούμε το πνεύμα μας και να φρουρούμε την καρδιά μας, φυλάσσοντάς την με κάθε φύλαξη—Πρμ 4:23.
- Γ.** Η Εβραϊκή λέξη που αποδίδεται «φυλάσσω» στις Παροιμίες 4:23 σημαίνει «φρουρώ»:
1. Πρέπει να φρουρούμε την καρδιά μας πάνω απ' όλα επειδή απ' αυτή προέρχονται οι εκβάσεις της ζωής.
 2. Η λέξη «εκβάσεις» στις Παροιμίες 4:23 μπορεί να αποδοθεί επίσης ως πηγές ή κρήνες:
 - α. Οι εκβάσεις της ζωής είναι η ανάβλυση της ζωής—βλ. Ιω 4:14.
 - β. Η καρδιά σχετίζεται με τις πηγές της ζωής, τις κρήνες της ζωής και τις εκβάσεις της ζωής—βλ. Ησ 12:3.
 - γ. Η κρήνη, η πηγή αυτού είμαστε, η αληθινή μας ύπαρξη, αναβλύζει από την καρδιά μας—βλ. Ιω 7:37-38.
- Δ.** Φρουρούμε την καρδιά μας με το να την φροντίζουμε και να την σμιλεύουμε διεξοδικά, ενώπιον του Κυρίου, με τον τρόπο της ζωής. Όσο περισσότερο σμιλεύουμε την καρδιά μας, τόσο περισσότερο θα την φρουρούμε—Ψλ 26:2, 139:23-24, Πρμ 4:23, Ρωμ 8:27, Απ 2:23, Μτ 13:18-23, 5:8.
- Ε.** Προκειμένου να αυξανόμαστε στη ζωή για την οικοδομή του Θεού, χρειάζεται να αγαπάμε τον Κύριο, να προσέχουμε το πνεύμα μας, και να φυλάσσουμε την καρδιά μας με κάθε φύλαξη, για να μένουμε στο μονοπάτι της ζωής—Α' Πε 1:8, 2:2, 5, 3:4, 15, Πρμ 21:2, 4:18-23, Δτ 10:12, Μκ 12:30.

Ν. «Η αγάπη...σκεπάζει όλα τα σφάλματα»—Πρμ 10:12β:

- Α.** «Όποιος κρύβει παράβαση, ζητάει φιλία· όποιος, όμως, ξαναλέει το πράγμα, χωρίζει τους στενότερους φίλους»—Πρμ 17:9.
- Β.** Το να σκεπάζουμε είναι αγάπη, ενώ το να ξεσκεπάζουμε δεν είναι αγάπη—Ιακ 5:20.
- Γ.** Το να σκεπάζουμε φέρνει ευλογία, αλλά το να ξεσκεπάζουμε φέρνει κατάρα—Γεν 9:22-27:
1. Όσοι ξεσκεπάζουν τους άλλους υποφέρουν από την κατάρα.
 2. Όσοι σκεπάζουν τις αμαρτίες, τις ατέλειες και τα ελαττώματα των άλλων απολαμβάνουν το κέρδος και λαμβάνουν την ευλογία.
- Δ.** Η αγάπη τα καλύπτει όλα (Α' Κορ 13:7α), όχι μόνο τα καλά αλλά και τα κακά:
1. «Η πρεσβύτεροι χρειάζεται να συνειδητοποιήσουν ότι, στην ποιμανσή τους, πρέπει να καλύπτουν τις αμαρτίες των άλλων, να μην λαμβάνουν υπόψη το κακό των άλλων»—Οι Ζωτικές Ομάδες, σελ. 72 (διαθέσιμο μόνο στα Αγγλικά):
 - α. «Όποιος εκθέτει τις ατέλειες, τα ελαττώματα και τις αμαρτίες των μελών της εκκλησίας καθίσταται ακατάλληλος για πρεσβύτερος»—Οι Ζωτικές Ομάδες, σελ. 72 (διαθέσιμο μόνο στα Αγγλικά).
 - β. «Όταν εκθέτουμε τα μέλη υπό το πρεσβυτέριο, υπό την ποιμανσή μας, ακυρώνεται η ικανότητά μας»—Οι Ζωτικές Ομάδες, σελ. 72 (διαθέσιμο μόνο στα Αγγλικά).

2. Χρειάζεται να ποιμάνουμε τους άλλους σύμφωνα με τον Θεό, με την αγάπη που καλύπτει όλα τα σφάλματα—Α' Πε 5:2, Πρμ 10:12β.
- Ε. «Προπάντων την αγάπη να την έχετε ένθερμη μεταξύ σας, γιατί η αγάπη καλύπτει πλήθος αμαρτιών»—Α' Πε 4:8.